

Muistolaulu lapsistamme jotka kuolivat marraskuussa v.1919

Nuotti: O' Herra ilo suuri...

Nyt muistolaulun laulan, mä tässä lapsistain.
Kuin rakas Isä taivaan, he otti omakseen.

Tuo tulirokko ankara, lapsemme kohtasi, ja
kolmen viikon sisälle, kaikk' hautaan tempasi.

Nyt ompi Eino poissa, ja Ilma pienoinen; myös
Mari-tyttö meiltä, otettiin taivaaseen.

Ei isä, äiti enää, saa heitä syleillä, Ei myöskään
vanhin veikko, saa heitä tervehtää.

He kotikunniassa, iähti olla saa, luonn' pikku
veikkojensa, enkelein seurassa.

Ei surut, murheet paina, ei tuskat rasita, Kun
luona veijljän, ijäti laulaa saa.

Ei koti-ikävä, heill' ole enää nyt, he veisaa
voitonvirttä, seurassa enkelein.

Ei Eino, Mari enää nyt istu koulussa, ei joulu-
lomalle, he nyt riennä kotia.

Ei Ilma pieni istu, nyt isän polvella, ei ikku-
nasta juokse,nyt enää katsomaan.

Näin kodin kukkaset ne, niin pian lakastui, ja
murheen mustat pilvet, kotimme verhosi.

Kas niin kuin yrttitarhan, vain ruusut kaunistaa,
niin Eino, Mari, Ilma, kotimme kaunisti.

He ilomielisinä, kodissa askaroi, ja Eino äidin
syyliin, suudellen riensi ain.

Näin kotikukkasemme, siirtyivät meiltä pois.
He ijäisyyden maassa, ijäti kukoistaa.

Siellä autuaitten maassa, marttyyrein joukossa,
ain' Aapelista asti, on seura koottuna.

Ei Ero-ikäväätä, heill' ole enää nyt, kun Luojaa
kasvoist' kasvoin, katsella saavat nyt.

O; rakas Isä taivaan, meit' auta armossas, niin
että kerran saamme, kohdata lapsemme.

Uuden maan ihanuudess', enkelein kuorissa,
valittuis pyhän kanssa, ijäisess' ilossa.

Kiitos nyt sulle, Isä, suuresta armostas, kun
lapsemme pois otit, pahasta maailmasta.

Näin Herra omans' ottaa, pahasta maailmasta,
Taivaaseen tykönsä totta, ijäti asumaan.

Nyt Amen sanon totta, O; ylkä Jeesuinen, ja
Taivahassa soikoon, lauluni kauniimmin.

Inarissa.

Aug. Puhakka.